

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd**

2 Ds 22/04

Rozhodnutie je právoplatné

číslo: 20.1.2005
Najvyšší súd Slovenskej republiky Bratislava

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní 16. decembra 2004 v Bratislave v disciplinárnej veci proti sudcovi Okresného súdu B [redacted] JUDr. M [redacted] K [redacted] pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol

t a k t o :

JUDr. M [redacted] K [redacted] sudca Okresného súdu B [redacted]
nar. [redacted] v B [redacted] bytom [redacted] B [redacted] sa podľa § 129
ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z.

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre skutok, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde B [redacted] pod č. k. 27 C 11/00 /právna vec žalobcu JUDr. P [redacted] P [redacted] proti žalovanému P [redacted], a. s., o ochranu osobnosti spojenú s náhradou nemajetkovej ujmy 20.000.000,- Sk/ dňa 27. 6. 2003 vyhlásil rozsudok a potom, čo posledné predĺženie lehoty na jeho vypracovanie predsedom Okresného súdu B [redacted] uplynulo dňa 9. 1. 2004, nekonal od 27. 4. 2004 a písomné vyhotovenie odovzdal kancelárii na opis dňa 10. 6. 2004 a písomné vyhotovenie rozsudku bolo následne odoslané dňa 8. 7. 2004, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny súd trovy konania sudcovi nepriznáva.

Odôvodnenie:

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 24. augusta 2004 podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov /ďalej len „Zákon o sudcoch a príseďiacich“/ návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. M. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ], sudcovi Okresného súdu B. [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] v B. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] B. [REDAKOVANÉ] pre porušenie ustanovenia § 158 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov a povinnosti sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich tým, že v pridelenej veci na Okresnom súde B. [REDAKOVANÉ] pod č. k. 27 C 11/00 /právna vec žalobcu JUDr. P. [REDAKOVANÉ] P. [REDAKOVANÉ] proti žalovanému P. [REDAKOVANÉ], a. s., o ochranu osobnosti spojenú s náhradou nemajetkovej ujmy 20.000.000,- Sk/ dňa 27. 6. 2003 vyhlásil rozsudok a potom, čo posledné predĺženie lehoty na jeho vypracovanie predsedom Okresného súdu B. [REDAKOVANÉ] uplynulo dňa 9. 1. 2004, jeho písomné vyhotovenie odovzdal kancelárii na opis dňa 10. 6. 2004 a písomné vyhotovenie rozsudku bolo následne odoslané dňa 8. 7. 2004. Za disciplinárne previnenie sudcovi navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie 3 mesiacov. Na preukázanie spáchania disciplinárneho previnenia sudcom navrhol minister spravodlivosti SR vykonať dôkaz prečítaním rozsudku vo veci č.k. 27 C 11/00, prečítaním žiadostí o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia z dní 21.7.2003, 3.10.2003 a 20.11.2003, fotokópie úpravy pre kanceláriu z 10.6.2004, vyjadrenia sudcu k sťažnosti z 10.8.2004, upovedomenia predsedu súdu vo veci sťažnosti zo dňa 16.8.2004, sťažnosť P. [REDAKOVANÉ], a.s. na prieťahy v konaní, odstúpenie sťažnosti predsedovi Okresného súdu B. [REDAKOVANÉ] vyjadrenie predsedu Okresného súdu B. [REDAKOVANÉ] k sťažnosti. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil najmä tým, že odovzdal písomné vyhotovenie rozsudku vyhláseného dňa 27.6.2003 na opis až dňa 10.6.2004, t.j. po uplynutí takmer jedného roku, pričom rozsudok nevyhotovil ani v predĺženej lehote napriek tomu, že mu bola predlžovaná opakovane, po uplynutí poslednej predĺženej lehoty rozsudok ani písomne nevyhotovil, ani nežiadal ďalšie predĺženie, čím sudca zavinene porušil povinnosť v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov.

JUDr. M. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol najmä, že popiera zavinenie a povinnosti sudcu v žiadnom prípade neporušil a ani nekonal v rozpore so zákonom. Bez najmenších pochybností potvrdil skutkové okolnosti prípadu a výslovne uviedol, že je pravdou, že rozsudok v konaní veci sp. zn. 27 C 11/00 vyhlásil dňa 27.6.2003 a kancelárii odovzdal rozsudok na opis dňa

10.6.2004. Už v úvode svojho vyjadrenia uviedol, že rozsah a náročnosť rozsudku, resp. jeho odôvodnenia, uvedené časové obdobie relativizujú.

Poukázal na mimoriadnu náročnosť rozsudku, ktorý je obsiahnutý na 183 stranách. Tento rozsah je, podľa názoru sudcu, daný rozsahom zásahu – predmetný článok zasahujúci do osobnostných práv sa nachádza na troch veľkých stranách, pričom zásahom je každá veta vrátane titulku i podtitulku, ako aj celkový dojem z článku, pričom zásahom sú i fotografie dopĺňajúce textovú časť článku, dve upútavky článku (fotografie s textami) na obálke časopisu a v jeho obsahu, ako aj príhovor zástupkyne šéfredaktora. Z toho, potom vyplynul aj rozsah dokazovania (boli vykonané desiatky dôkazov) vykonaného v konaní. Pre ilustráciu uviedol, že výsluch autorky článku ako svedkyne na dvoch pojednávaniach trval celkom viac ako sedem hodín, čo obsiahlo 24 strán zápisnice o pojednávaní. Samotná skutková a právna analýza je obsiahnutá na 40 stranách odôvodnenia rozsudku. Poukázal na skutočnosť, že vo veci ochrany osobnosti žalobcu JUDr. P. P. proti žalovanému P., a.s., sp. zn. 27 C 32/00 uplynuli od vyhlásenia rozsudku 26.6.2002 do jeho expedovania 29.10.2002 4 mesiace a 3 dni, pričom Ústavný súd SR v Náleze sp. zn. I.ÚS 16/02 zo dňa 9.12.2002 uviedol: „Pri posudzovaní tohto obdobia dospel ústavný súd k záveru, že ho nemožno hodnotiť ako zbytočný prietah v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd tu poukazuje predovšetkým na ustanovenie § 158 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rovnopis písomného vyhotovenia rozsudku sa odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia. V danom prípade predseda okresného súdu využil svoje oprávnenie a lehotu na písomné vyhotovenie rozsudku postupne predĺžil až do 18.10.2002. Okrem toho považoval ústavný súd za potrebné prihliadnuť na tú skutočnosť, že predmetný rozsudok okresného súdu je pomerne rozsiahly (31 strán) a obsahuje veľmi podrobnú skutkovú, ale aj právnu analýzu súdnej veci vrátane odvolania sa na príslušnú judikatúru NS SR, ÚS SR, ÚS ČR a ESLP.“

Sudca JUDr. K. priznal, že posledná predĺžená lehota na vypracovanie rozsudku uplynula dňa 9.1.2004 a o ďalšie predĺženie už predsedu okresného súdu ani nežiadal, pretože nevedel odhadnúť, aké dlhé časové obdobie potrebuje na vypracovanie rozsudku. Rozsudok písal po víkendoch a po večeroch. V práci sa jednoducho písať nedalo. Uviedol, že je i podpredsedom okresného súdu a pracovné povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie mu zaberajú podstatnú časť pracovného dňa. Poukázal aj na osobné dôvody v roku 2003, ktoré mali vplyv na dĺžku vypracovania písomného vyhotovenia rozsudku.

V časti právnych výhrad sudca poukázal na tú skutočnosť, že samotnú procesnú lehotu na odoslanie rozsudku, resp. jej predĺženie predsedom súdu, v zmysle judikatúry ÚS SR a ESLP, pri jej nedodržaní, nemožno automaticky

posudzovať ako zbytočný priet'ah v konaní. Lehota v zmysle § 158 ods. 3 O.s.p. je, podľa názoru sudcu, svojím charakterom a právnou konštrukciou, poriadkovou lehotou, takže v prípade jej nedodržania, vôbec nemožno uvažovať o zbytočnom priet'ahu v konaní. Na záver sudca poukázal na rozhodnutie disciplinárneho súdu v inej podobnej veci.

Navrhovateľ sa k vyjadreniu sudcu JUDr. M. K. písomne vyjadril, pričom poukázal najmä na skutočnosť, že samotný sudca, hneď v úvode svojho vyjadrenia uviedol, že je pravdou, že rozsudok v konaní veci sp. zn. 27 C 11/00 vyhlásil dňa 27.6.2003 a kancelárii ho odovzdal na opis dňa 10.6.2004, avšak rozsah a náročnosť rozsudku, resp. jeho odôvodnenia uvedené časové obdobie relativizujú. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že si je vedomý rozsiahlosti daného rozsudku, ale zároveň poukázal práve na práva účastníkov konania, ktorí už od 27.6.2003 poznali verdikt rozhodnutia a napriek tomu im boli upreté ich práva (právo podať odvolanie jedného účastníka príp. právo na plnenie), pretože nemali doručené písomne vyhotovené rozhodnutie.

Navrhovateľ sa nestotožnil s hodnotením lehoty v zmysle § 158 ods. 3 O.s.p. sudcom, keď podľa jeho názoru je svojím charakterom a právnou konštrukciou poriadkovou lehotou, takže v prípade jej nedodržania vôbec nemožno uvažovať o zbytočnom priet'ahu v konaní, pretože význam písomného vyhotovenia rozhodnutia spočíva predovšetkým v tom, že je dokladom o tom ako rozhodol súd. Okrem toho v písomnom vyhotovení sú jasne uvedené aj povinnosti, ktoré sú účastníci povinní splniť. Písomné vyhotovenie rozhodnutia po splnení ďalších náležitostí (najmä doložku vykonateľnosti) je podkladom pre výkon rozhodnutia. Význam doručenia písomne vyhotoveného rozhodnutia spočíva v tom, že týmto spôsobom sa účastníkom dostáva do rúk závažný doklad o ich právach a povinnostiach, popri iných právne závažných skutočnostiach. Preto práve s momentom doručenia sú spojené niektoré procesné dôsledky, napr. začiatok plynutia lehoty na podanie odvolania a v niektorých prípadoch aj začiatok lehoty na plnenie.

Navrhovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že k priet'ahom v uvedenom konaní nedodržaním lehoty stanovenej v § 158 ods. 3 O.s.p. nemuselo dôjsť, pretože sudca mohol opätovne požiadať predsedu súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku, nakoľko žiadny právny predpis neobmedzuje právo sudcu požiadať predsedu súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku, v tom smere, že neustanovuje koľkokrát môže sudca o predĺženie tejto lehoty požiadať. Neobstojí argument sudcu, že o predĺženie lehoty nepožiadala, pretože nevedel odhadnúť aké dlhé časové obdobie mu potrvá na vypracovanie rozsudku. Následne navrhovateľ položil vo vyjadrení logickú otázku, prečo o predĺženie lehoty na písomné vypracovanie rozsudku požiadal sudca predsedu súdu predchádzajúce tri razy.

V ďalšej časti vyjadrenia navrhovateľ rozsiahlo naznačil pochybnosti o existencii písomného napomenutia sudcu predsedom Okresného súdu B [redacted] Spr. 2027/2004 zo dňa 26.4.2004, v danom čase, pričom na preukázanie naznačených pochybností nenavrhol žiadne dôkazy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd na ústnych pojednávaníach vykonal dokazovanie, vypočul sudcu JUDr. M [redacted] K [redacted] prečítal a oboznámil navrhované listinné dôkazy Spr 3043/03 z č. l. 4 – 7, vyjadrenie k sťažnosti z č. l. 8 – 9, upovedomenie z č. l. 10 – 11, 12 – 13, sťažnosť P [redacted], a. s. z č. l. 14 – 15, vyjadrenie z č. l. 17 – 18, písomné napomenutie zo dňa 26. 4. 2004 a spis Okresného súdu B [redacted] sp. zn. 27 C 11/00, jeho rozsudok zo dňa 27. 6. 2003 spisu 27 C 11/00-471 a to konkrétne č. l. 1 – 183. Žiadne ďalšie dôkazy neboli účastníkmi navrhnuté.

Po vykonanom dokazovaní a po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, disciplinárny súd mal vážne pochybnosti, či je skutok, ktorý je uvedený v návrhu navrhovateľa disciplinárnym previnením sudcu JUDr. M [redacted] K [redacted] a teda či sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ a b/ zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich.

JUDr. M [redacted] K [redacted] sa na ústnom pojednávaní pridržiaval svojho písomného vyjadrenia vo veci a ďalej sa vyjadril v tom zmysle, že mu následne bolo doručené aj vyjadrenie navrhovateľa, ktoré sa, podľa jeho názoru, týka iba určitých bodov jeho vyjadrenia. K samotnému skutku dodal, že do predmetného rozsudku, ktorého nenapísanie v lehote, podľa názoru navrhovateľa, odôvodňuje jeho disciplinárne konanie, on ako sudca dal všetku svoju odbornosť a písal ho s použitím literatúry a odborne, v lehote, ktorú považuje za primeranú. Uviedol tiež, že JUDr. P [redacted] ako účastník konania mu oznámil, že prostredníctvom JUDr. H [redacted], ktorý zastupuje odporcu má dôjsť k rokovaniu o zmiernom riešení sporu všetkých káuz, ktoré má JUDr. P [redacted] vo vzťahu k odporcovi. V záverečnom návrhu navrhol svoje oslobodenie a nežiadal o priznanie trov disciplinárneho konania.

Navrhovateľ v záverečnom návrhu navrhol vyhovieť svojmu návrhu v celom rozsahu.

Z oboznámeného súdneho spisu Okresného súdu B [redacted] sp.zn. 27 C 11/00 disciplinárny súd zistil, že je nespornou skutočnosťou, priebeh vyhlásenia rozsudku v tejto veci, jeho napísania a žiadostí sudcu JUDr. M [redacted] K [redacted] o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia. Tieto skutočnosti neboli účastníkmi ani žiadnym spôsobom spochybňované. Preskúmaním rozsudku v predmetnej veci disciplinárny súd zistil, že sa jednalo o rozsudok vypracovaný striktne v súlade s ustanovením § 157 zákona č. 99/1963 Zb.

Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. Pritom je nevyhnutné skonštatovať, že toto rozhodnutie sa okrem svojej rozsiahlosti (183 strán) vyznačuje významnou precíznosťou spracovania, vrátane uvedenia podrobných úvah sudcu, ktorými sa riadil pri vyhodnocovaní dôkazov jednotlivo aj v súvislostiach. Rovnako precízne je v rozsudku obsiahnuté právne hodnotenie predmetu sporu a odôvodnenie výroku rozsudku. Uvedený rozsudok, bez vyhodnocovania jeho právnej správnosti, či úplnosti, disciplinárny senát musel jednoznačne vyhodnotiť ako absolútne nadštandardné rozhodnutie slovenského súdu s akým sa bežne v praxi nestretávame. Túto skutočnosť nespochybnil ani navrhovateľ, práve naopak. Na druhej strane navrhovateľ zdôraznil význam písomného vyhotovenia rozsudku pre účastníkov konania ako aj pre tretie subjekty, a zároveň poukázal na skutočnosť, že k priesťahom v uvedenom konaní nedodržaním lehoty stanovenej v § 158 ods. 3 O.s.p. nemuselo dôjsť, pretože sudca mohol opätovne požiadať predsedu súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku, nakoľko žiadny právny predpis neobmedzuje právo sudcu požiadať predsedu súdu o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku, v tom smere, že neustanovuje koľkokrát môže sudca o predĺženie tejto lehoty požiadať. V tomto prípade disciplinárny senát musel vyhodnotiť aj skutočnosť, že tieto dve tvrdenia sa logicky vylučujú. Pokiaľ navrhovateľ hodnotí napísaný rozsudok sudcom, ako rozhodnutie takého charakteru a obsahu, že existovali dôvody na nedodržanie lehoty stanovenej ustanovením § 158 ods. 3 O.s.p., nemohlo sa v danom prípade jednáť o zavinené priesťahy zo strany JUDr. K., ale bolo potrebné vyhodnocovať konanie sudcu v tom smere, že nedodržel stanovený postup na predlžovanie lehoty na vypracovanie predmetného rozhodnutia. Toto konanie sudcu JUDr. K. disciplinárny súd nemohol vyhodnocovať, nakoľko nebolo predmetom disciplinárneho konania, pretože v samotnom návrhu navrhovateľa nie je obsiahnuté.

Pri svojom rozhodovaní sa disciplinárny senát zaoberal aj skutočnosťou, že sudca JUDr. M. K. bol za skutok, ktorý je mu kladený za vinu už disciplinárne postihnutý, keď mu predseda Okresného súdu B. uložil dňa 26.4.2004, podľa § 117 ods. 9 Zákona o sudcoch a prísediacích písomné napomenutie, keď vyhodnotil nenapísanie rozsudku v lehote podľa § 158 ods. 3 O.s.p. ako priesťah v konaní. Disciplinárny senát nemohol mať, iba na základe žiadnym dôkazom nepodložených úvah navrhovateľa, pochybnosti o pravosti a určitosti písomného napomenutia a naviac musel vyhodnotiť osobu predsedu Okresného súdu B. ako predstaviteľa štátnej správy súdov, ako osobu plne dôveryhodnú. Na základe týchto úvah potom disciplinárny súd vyhodnotil, že návrh navrhovateľa obsahuje v časti pokračujúceho skutku aj časť, o ktorej bolo už rozhodnuté v inom predpísanom konaní (konaniu bráni prekážka už rozhodnutej veci) a preto samotný skutok vo svojom oslobodzujúcom rozhodnutí modifikoval tak, že vyhodnocoval iba obdobie po

27.4.2004. Za daného stavu bolo potom predmetom posudzovania iba obdobie od 27.4.2004 do 10.6.2004, resp. do 8.7.2004.

Disciplinárny súd sa tiež zaoberal námietkou sudcu, že lehota v zmysle § 158 ods. 3 OSP je svojím charakterom a právnou konštrukciou, poriadkovou lehotou, takže v prípade jej nedodržania, vôbec nemožno uvažovať o zbytočnom prietahu v konaní a túto nemohol v žiadnom prípade akceptovať, nakoľko nepochybne môžu vzniknúť prípady, kedy vo veci vypracovania písomnej formy rozhodnutia môže sudca postupovať takým spôsobom, že dôjde k zavinenému porušeniu ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch.

Po vykonanom dokazovaní vznikli závažné pochybnosti o tom, či konanie ako je sudcovi kladené za vinu môže byť disciplinárnym previnením, keď sám navrhovateľ vyhodnotil nesprávnosť postupu sudcu práve a len v tom smere, že nedodržel formálny postup na podávanie žiadostí o predĺženie lehoty podľa § 158 ods. 3 O.s.p. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že sa v predmetnej veci jednalo o rozhodnutie, ktoré adekvátnym spôsobom odzrkadľovalo dĺžku jeho prípravy a teda samotná dĺžka prípravy takéhoto nadštandardného rozhodnutia nemôže sama osebe zakladať disciplinárnu zodpovednosť sudcu JUDr. M. K. V konaní neboli vykonané žiadne také dôkazy, ktoré by preukazovali zavinené porušenie povinností sudcu pri vypracovávaní predmetného rozsudku.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch a prisediacich ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Podľa § 129 ods. 4 Zákona o sudcoch ak disciplinárny senát sudcu oslobodil, má sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie viedlo, nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním. Disciplinárny senát rozhodne o tomto nároku vo svojom rozhodnutí.

Disciplinárny súd po vykonanom dokazovaní dospel k jednomyseľnému záveru, že existujú také neodstrániteľné pochybnosti o spáchaní disciplinárneho previnenia sudcu JUDr. M. K., že je namieste postup podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. a jeho oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Sudcovi trovy disciplinárneho konania neboli priznané, pretože si žiadne trovy neuplatnil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 /pätnástich/ dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 16. decembra 2004

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

